

Popis běžecké trasy 19 312 m

Závodníci startují z náměstí kněžny Toskánské v Kácově a pokračují Nádražní ulicí, po přeběhnutí ocelového mostu s dřevěnou podlázkou se ostře dopřívají napojí na modře značenou cyklistickou stezku paralelně podél železniční trati a protí proudí Sázkou a po druhém kamenném mostě se vrátí zpět na náměstí, kde se opět představí dvakrát. Teprve potom běží opouštějí městy Kácov a vydávají se boční silnicí vlevo směrem ke křížovatce, kde se opět představí dvakrát. Teprve potom běží pod třípruhovou silnicí 11/125, vystupují nejprve pěšinou a poté odstavným průlehem této hlavní silnice a nahore se napojí na červenou turistickou značku. Nejprve asfaltkou, seběhnou pod Sporthotel a dále je červená turistická značka provede převážně lesními pěšinami do vrchu na silničku, po které vyřvalci seběhnou nad Pelíškov most, poté polními a lesními pěšinami vystoupají do Borotína, a dále seběhnou do chatové osady Mazourov a doběhnou až k políčku před jezem. Potom závodníci opouští červenou turistickou trasu, a aniž by překročili pouček, vyrazí proti jeho proudu, lesní cestou překonají první a druhý brod potůčku a po jeho pravé straně mijejí labor Na Zlatém důle, dostávají se do vesničky Kácovec a po asfaltové silnici vystoupají do Tichonic. Od tichonické kapličky pokračují stále doleva po silničné mezi polemi, po které sbíhají do lesičku a na jeho konci se běží opět napojí na červenou turistickou značku po pravé straně a stejnou trasou se vrací zpět. Po doběhnutí do Kácova běží na křížovatce s Nádražní ulicí zabočí doleva a již z úvodu běhu známou trasou zamíří přes oba mosty na náměstí a na závěr běh zavěsí seběhnutím kolem fary do cíle, který je dále za pivovarem u kácovského jezu.

Prakticky celá trať po vyběhnutí z městyse probíhá jen přírodními lokalitami. Trasa je dostatečně členitá a náročná, povrch – asfalt, lesní cesty, polní cesty.

Hlavní závod

Den: 25.08.2012
Délka hlavní trati pro muže a ženy: 19,312 km
Povrch: silnice, terén
Čas prezentace: 9.15 – 10.15
Čas startu: 10.30
Místo prezentace a startu:
 Kácov - náměstí Kněžny Toskánské - zámecké nádvoří

Startovní: 100 Kč

Odměny: Pro 3 nejlepší v kategorii muži/ženy, pro vítěze v kategorii dle věku, tombola
Počet startujících

v hlavním závodě v roce 2011 : 43
 celkem včetně dětí a lidového běhu v roce 2011: 95

Mužský traťový rekord (r. 2009):

1:15:55 Jan Havelka

Ženský traťový rekord (r. 2009):

1:27:54 Petra Havlová

Lidový běh

Den: 25.08.2012
Délka hlavní trati pro muže a ženy: 2,860 km
Povrch: silnice, terén
Čas prezentace: 9.15 – 10.15
Místo prezentace: Kácov - zámecké nádvoří
Čas startu: 10.30 . společně s hlavním závodem
Místo startu: Kácov - náměstí Kněžny Toskánské
Startovní: zdarma

Dětský závod

Den: 25.08.2012
Délka : předškolní děti (100 m),
 mladší školní děti do 10 let (280 m)
 starší školní děti nad 10 let (560 m)
Povrch: silnice
Čas prezentace: 9.15 – 10.45
Místo prezentace: Kácov - zámecké nádvoří
Čas startu: 11. 00
Startovní: zdarma

2012 - 6. ROČNÍK
 SOBOTA 25.8.2012

Vilém Váš na šestém ročníku akce Kácovský běh. Na kácovskou jsou přímo ideální běžecké podmínky. Zelenší kraj je průmyslem neposkvrněná přírodní oblast s čerstvým svěžím vzduchem v povodí řeky Sázkou a velmi členitým terénem.

V roce 2007 zde byl založen Kácovský běh jako jedna z akcí, kterou zasílá Občanské sdružení pro rozvoj Kácovska. Na start Kácovského běhu se během uplynulých pěti let postavilo na 173 běžců hlavně z okolí, závodu ze všech koutů naší republiky. Některí z nich do Kácova na běh přijíždějí opakovaně. Třetinu ročníku se účastní dva bězci ze slovenského Ljutomiru - patého ročníku jeden běžec ze Slovenska a Kácovský běh se tak stal i během mezinárodním. V den Kácovského běhu současně vždy z náměstí Kněžny Toskánské v Kácově probíhá i start historických vozidel Veterán Rallye Posázaví. Spojení obou akcí se osvědčilo a stalo se tak tradicí, která láká běžce, doprovod i diváky.

Kácovský běh máš měří 19,3 km a to čím může přilákat, je právě samotná trať vedoucí tímto malebným krajem s romantickými přírodními lokalitami, které závodníka přímo donutí být myslí i pohybem v těsném kontaktu s přírodou. Trať Kácovského běhu totiž probíhá oblastí s názvem "Český Smaragd", který si tento mikroregion vysloužil svou jedinečnou polohou v zeleni, uprostřed lesů, a je tedy opravdovým drahokamem české krajiny. Trať Kácovského běhu současně probíhá i místy značného historického významu a může tedy na principu zažitkové turistiky sloužit i jako naučná stezka. Gratulují všem křtí v tomto vyvalostním běžeckém klání již obstáli a těm křtí se tuto vzdávají, nosí teprve chystat zdolají přejí na tomto šestém ročníku hodně sportovních úspěchů.

MUDr. Tomáš Chyčka

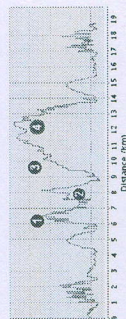
Na trati jsou 4 občerstvovací stanice:

č. 1 – lesíček v polích za prvním stoupákem po červené turistické stezce od městyse Kácova, č. 2 Mazourov, č. 3 Kácovec, č. 4 - po seběhnutí asfaltkou z Tichonic, kde se běží opět napojují na červenou turistickou trasu a vrací se zpět do Kácova (původně stanice č. 1).

Značení trasy:

Šipky
 červené fáborčky
 mouka 00

www.kacovskymbeh.cz

kontakt: tchycka@email.cz
 text: Tomáš Chyčka, František Procházka
 foto: Jaroslav Petrášek
 grafika: Eva Krížová

NAVŠTIVTE KÁCOVSKÝ ZÁMEK!

červen - září

Prohlídky s průvodcem denně kromě pondělí 9:00 - 12:00
 13:00 - 16:00. Poslední prohlídka začíná v 15:30.

KÁCOV V LITERATUŘE KÁCOV V LITERATUŘE KÁCOV V LITERATUŘE KÁCOV V LITERATUŘE

INFORMAČNÍ ZPRÁVY INFORMAČNÍ ZPRÁVY INFORMAČNÍ ZPRÁVY INFORMAČNÍ ZPRÁVY

Prosté podání informace je nejstarším slohovým útvarom o Kácově. Tuto formu má literární záznam v „Pamětech“ Mikuláše Dačického z Heslova z r. 1616. Uvádí, že kočí Daněk z Kutné Hory chtěl v Kácova odvážným způsobem přejít řeku a utopil přítom nejen koně, Dorotu Vackovou a její dvě děti, které převážel, ale i sám sebe.

Druhou takovou zprávou je vzpomínka Antonie Kavalírové, vdovy po zakladateli sklářské hutě v Sázavě. Ve svých „Pamětech babičky Kavalírové“ z r. 1859 líčí stěhování rodiny v r. 1830 z Pohledu u Havlíčkova Brodu do Ostrředku u Benešova. Popisuje riskantní přejezd kácovského mostu, jemuž velká voda a ledy vzaly před velikonoce všechny pilíře a most se opíral jen o dva konce. I když se most otřásl, podařilo se formanovi veškerý majetek převést na druhou stranu.

Forma informačních zpráv se nevyčerpala ani v nedávné minulosti. Tak Jaroslav Foglar (matka J. Foglara se narodila v Kácově) ve knize „Život v poklusu“ uvádí, že v r. 1943 organizoval tábor Zlatého údolí v zdevastovaných sokolských ubikacích u Ledče nad Sázavou. Stavbu zruinovala německá Hitlerjugend a poté se odstěhovala do dalšího tábora ke Kácovu (zabraná YMCA).

Josef Frolík, označovaný za jednoho z nejvýznamnějších politických přeběhliků po druhé světové válce, ve své knize „Špión vypovídá“ (1979) popisuje stav bezpečnostní situace v Rakousku v padesátých letech. Píše o tom, jak si rakouský důstojník, agent československé rozvědky, koupil v Kácově u Sázavy vilu a jezdil sem trávit z Vídně víkendy.

V r. 1990 vyšla publikace „Kolínsko“, která obsahuje údaje o odbojové činnosti Františka Kareše, občana Kácova, popraveného nacisty za II. světové války. Za vinu mu bylo dááno šíření ilegálního tisku, shromažďování zbraní a organizace odporu. O likvidaci této odbojové skupiny v r. 1942 se zmiňuje i práce V. Součka a Z. Žily „Zruč nad Sázavou. V Boji za svobodu.“, z r. 1946. Brožuru vytištěla tiskárna V. Zákravského v Kácově a Jana Vostatka v Ledči nad Sázavou.

Drobné zprávy o Kácově se objevují i v literatuře zahraničních autorů. Jméno Kácova tam však nalezneme až po úpornějším hledání, protože je obvykle zkomolené. Např. Kasov namísto Kácov v knize J. Tularda: Napoleon II. z r. 1992.

TURISTICKÉ POPISY TURISTICKÉ POPISY

Prvním takovým popisem je popis o putování malíře E. Herolda Posázavím (Malebné cesty po Čechách. Sázava. Světozor, 1872.) Právě E. Herold zaznamenal vyprávění staré rybářky o koženém mostě na Pustém hrádku v Kácově. Je pravděpodobné, že se ale jednalo se o kožený most – most z košin a haří.

Další práci představuje Výlet na Sázavu od J. D. Konráda (Květy, 1887). Východiskem popisu jsou Strančice, protože vlakové spojení Čerčany – Světla ještě neexistovalo. Cesta poutníků do Kácova vedla z Českého Šterberka přes Vranice. Cestování pěšky bylo tehdy obvyklé. Tak autor uvádí setkání s mladou ženou, která vyšla ráno z Vranic, spěchala do Kácova a pak směřovala přes Divišov na vlak do Benešova, aby byla večer v Praze ve službě.

Ojedinelý dobový popis Kácova určený návštěvníkům podal odborný učitel a starosta městečka Karel Nejepinský v týdeníku Hlasy od Želivky a Sázavy s názvem „Městečko Kácov nad Sázavou, krásné výletní místo“, v r. 1928. Práce o 16 stranách vyšla i jako samostatný tisk a obsahuje obsáhlou informaci o činnosti obchodníků a řemeslníků v Kácově. Obdobná publikace vyšla v r. 1936 pod redakcí Františka Beneše.

V r. 1930 byla v Kácově uspořádána výstava, ke které vyšel prospekt „Hospodářská výstava v Kácově“. Tato brožura byla vytištěna v tiskárně J. Zbořila v Kácově a obsahuje kromě odborných článků i inzeráty více jak padesáti firem z Kácova a okolí.

Turistické informace se objevovaly v cestovních příručkách, průvodcích, seznamech hotelů nebo ubytování. I zde můžeme narazit na zajímavé údaje. Tak publikace „Československo. Průvodce“ z r. 1976 označila v období hlubokého socialismu, kdy musely být likvidovány i jakékoli bývalé živnostenské nápisy, název hotelu na náměstí podle zaměstnance podniků „Jednota“ Vladimíra Jiruše jako hotel s názvem „U Jiruše“.

(Žádné historické důkazy o takové orientaci utrakvistů a protestantů z rodu Čejků v Kácově ani o existenci zámku v době Čejků nejsou k dispozici.)

V rámci vyprávění se Kácov objevuje jako místo vydání knihy Lva Peléna (vl. jm. V. Kozák). Fantastické příběhy jako např. „Zajatec sněžného muže“ (1993) byly vydány vlastním nákladem.

V r. 2009 vyšla kniha J. Klempery „Příběh velkovévodkyně Toskánské“. Jádrem příběhu je vztah velkovévodkyně ke svému druhému manželovi Ginu Gastovi z rodu Medici. V době, kdy velkovévodkyně koupila kácovské panství, manželé již žili odděleně. Proto jsou zmínky o Kácově v knize pouze okrajové.

NÁRODNÍ BIBLIOGRAFIE ČLÁNKŮ

Tato databáze volně dostupná na internetových stránkách Národní knihovny obsahuje záznamy o hodnotných článcích vydaných na území ČR od r. 1989 po současnost. Databáze obsahuje údaje o více jak 100 článcích o Kácově, mimo jiné i data o článcích Jaroslava Daneše týkajících se francouzských válečných zajatců držených v Kácově a v Psářích během poslední světové války a o událostech v památném roce 1945 zpracované na základě deníkových zápisků autora.

DĚJEPISNÉ A VLASTIVĚDNÉ ZÁZNAMY

Dějepisné a vlastivědné odborné záznamy o Kácově tvoří rozsáhlou samostatnou část představenou díly N. Vlasáka, F. Beneše, A. Zavadila, G. V. Svobody, V. V. Tomka, A. Sedláčka a dalších, od které v tomto přehledu odhlídíme.

VYPRÁVĚNÍ VYPRÁVĚNÍ VYPRÁVĚNÍ VYPRÁVĚNÍ VYPRÁVĚNÍ VYPRÁVĚNÍ

Nejrozsáhlejší vyprávění z Kácova a okolí představují práce novináře a spisovatele Václava Vička, rodáka ze Střechova. Jde zejména o knihu „Budu-li sedlákem?“ (1900) zaznamenávající autorův vstup do školy, účast na bohoslužbách nebo nakupování v Kácově. Ale i další paměti „V Budečské škole“ začínají setkáním s rodinou Zelenkovou z mlýna u kácovského Choboty. Vedle toho se Kácov stal i dějištěm románů V. Vička „Setník Halaburd“ (Kácov je označen jako Kosobudy) a „Sněhy a ledy“. Úryvek z této knihy pod názvem „Jak se šel Václav Viček ze Střechova do Kácova v zimě pro lineár“ vyšel v časopise pod Blaníkem v roce 1928 – 1929, v reprintu v roce 2011 a je dostupný na internetu. Vypráví o tom, jak spisovatel chodil do školy ze Střechova do Kácova a toužil po pěkném pravítku. Jeho kamarád, jehož otec byl truhlář, mu slíbil, že mu ho přinese. Z práce „Sněhy a ledy“ čerpá i M. Navrátil ve své stati „Jdyla na škole kácovské“ uveřejněná v časopise Pod Blaníkem v roce 1931 – 1932, kde popisuje seznámení rodičů kácovské rodačky A. Vlčkové, manželky V. Vička.

Vlčkovy knihy byly ve své době populární a vycházely zpravidla v několika vydáních. Autor nebyl se svou prací stále spokojen a jednotlivé kapitoly přepisoval tak, že se osudy některých osob vydání od vydání lišily. Dnes je V. Viček hodnocen jako představitel tzv. ideálního realismu a jako autor, který připravoval půdu pro příští historický román. F. X. Šalda upozornil, že šlo o dobu, kdy umělecké cíle sledovala poezie a velká část krásné literatury chtěla šířit v lidu národní uvědomění.

Kácov se objevuje i v haškovských historkách Zdeňka Matěje Kuděje, lékařka, cestovatele a spisovatele, „Ve dvou se to lépe táhne, ve třech hůř“ (1927). Je známo, že Hašek se ke všem příběhům, které o něm kolovaly, ochotně hlásil. A i když byly vymyšleny, dobýl je, domyslel a vylepšil. Původně se J. Hašek a Z. M. Kuděj dohodli, že popisy svých cest budou psát společně a každý napíše vždy jednu kapitolu.

Cesta do Posázaví uskutečněná Z. M. Kudějem a J. Haškem byla druhou dobrodružnou cestou těchto přátel po českých vlastech a uskutečnila se nejspíš počátkem června 1914. Z. M. Kudějovi bylo tehdy 33 let a J. Haškovi 31 let. Vyprávění začíná v Praze a končí v Ledči nad

Sázavou, kdy se cestovatelé vydávají dále ke Kutné Hoře. Při dopravě využívají poutnickí vlak, pamík, putují pěšky a na povozech. Když dorazí do Rataj nad Sázavou směřují dále do Nového Mlýna, na Zalíbenou a odtud přes Vranice do Kácova. V Kácově zůstanou na nocleh v hospodě na náměstí. S posmutnělým hostinským, který ukvapeně porídil nepotřebnou rakev, smlouvá J. Hašek o její koupi. (Tato historka se zakládá na pravdu, hostinským byl F. Růžička a domnělým nebožtíkem, kterému nechal restaurátér i zvonit umíráčkem, jeho švagr A. Petržilek.) Druhý den navštíví cestovatelé zříceninu staré tvrze a Kácov opouští směrem na Zliv. Tam napadnou J. Haška psi a potrhají mu oděv, ve kterém mu přepečlivá hostinská v Kácově tajně uschovala pár jitrnic na cestu. Další osudy poutníků se již odehrávají na cestě k Holíčům a ke Zručí.

Mezi autory, kteří tvořili o Kácově, je řazen i spisovatel Jan Vrba, který sepsal knihu „Sázava“ obsahující 15 povídek. Soubor je uveden chvalozpěvem na tichou, melancholickou, ale i bouřlivou Sázavu. Literární historici řadí tuto knihu do skupiny děl J. Vrby z lesnického prostředí, z prostředí myslivců, pytláků a dřevorubců. Jan Vrba pracoval v lesním úřadě ve Zručí nad Sázavou a v Kácově po vypuknutí I. světové války. Knihu „Sázava“ vydal v r. 1918.

V r. 1930 vychází druhý sborník francouzských legionářů „Československá legie ve Francii“. Obsahuje práci J. Šuraje: „Za bratrem Klímu“, která je vzpomínkou na Františka Klímu z Kácova, příslušníka 22. čs. střeleckého pluku (pěšího pluku aragonského). Když na frontě u Vouziers zachytil zprávu o vítězné revoluci 28. října 1918, šel jí osobně zvěstovat na přední linii. Při návratu do štábu pluku v Moulin Toupet jej zabil dělostřelecký granát.

Karel Kolman (1892 – 1962), člen Československé církve evangelické žijící v Trhovém Štěpánově, uveřejnil v letech 1937 až 1938 na pokračování v časopise Pod Blaníkem povídku „Mladí exulanti“ z třicetileté války. Ústřední postavou příběhu je jednak Johanka Čejková, vdova po rytíři Kariu Čejkovi na Kácově a Zdislavicích pobývajícím v exilu v saském Pemu u Drážďan a vzpomínající na šťastné dny na kácovském zámku, a jednak její dva synové. Obě děti jsou zadržovány v Čechách jezuiti; podaří se jim ale uprchnout a rodina exulantů se v cizině šťastně shledá. Z Kácova je autorem učiněno sídlo Jednoty bratrské v Posázaví.